

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ
КРЕМЕНЧУЦЬКИЙ ЛЬОТНИЙ КОЛЕДЖ**

Циклова комісія аеронавігації

РОБОЧА ПРОГРАМА

навчальної дисципліни
«Повітряне право та управління повітряним рухом»
обов'язкових компонент
освітньо-професійної програми першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

Аеронавігація
272 Авіаційний транспорт

Винниця 2023

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною радою
Харківського національного
університету внутрішніх справ
Протокол № 7 від 30.08.2023

СХВАЛЕНО

Методичною радою Кременчуцького
льотного коледжу Харківського
національного університету
внутрішніх справ
Протокол №1 від 28.08.2023

ПОГОДЖЕНО

Секцією Науково-методичної ради
ХНУВС з технічних дисциплін
Протокол № 7 від 29.08.2023

Розглянуто на засіданні циклової комісії аеронавігації
протокол 29.06.2023 № 14

Розробник: викладач циклової комісії аеронавігації, спеціаліст 2-й категорії
Ємець В.В.

Рецензенти:

1. Викладач циклової комісії аеронавігації, кандидат технічних наук, старший науковий співробітник, викладач-методист Тягній В.Г.
2. Професор кафедри аеронавігаційних систем навчально-наукового інституту Аеронавігації, електроніки та телекомунікації Національного авіаційного університету, доктор технічних наук, доцент Шмельова Т.Ф.

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Шифри та назви галузі знань, код та назва спеціальності, ступінь вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни
Кількість кредитів ECTS – 3	27 Транспорт;	Навчальний курс - 2
Загальна кількість годин – 90	272 Авіаційний транспорт;	Семестр - 4
Кількість тем – 4	Бакалавр	Види контролю: залік
Розподіл навчальної дисципліни за видами занять:		
денна форма навчання		заочна форма навчання
Лекції – 52;	Лекції – 0;	
Семінарські заняття – 0;	Семінарські заняття – 0;	
Практичні заняття – 16;	Практичні заняття – 0;	
Лабораторні заняття – 0;	Лабораторні заняття – 0;	
Самостійна робота – 22;	Самостійна робота – 0;	
Індивідуальні завдання:	Індивідуальні завдання:	
Курсова робота – 0	Курсова робота – 0	
Реферати (тощо) – 0	Реферати – 0	

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета: надати курсантам базові знання по міжнародному та національному повітряному праву, по правилах виконання польотів, які відповідають стандартам міжнародної організації цивільної авіації.

Завдання: сучасні темпи розвитку авіації, збільшення об'єму роботи в цивільній авіації, оснащення ПС складними сучасними системами обумовлюють більш високі вимоги до професійної підготовки пілотів. На базі знань, умінь та навичок необхідно підготувати спеціаліста, здатного забезпечити функціонування системи „Екіпаж - повітряне судно" для безпечного перевезення пасажирів і вантажів з урахуванням національних та міжнародних правил.

Міждисциплінарні зв'язки: дисципліна «Повітряне право та управління повітряним рухом» є однією з основних дисциплін професійної підготовки пілота і є базою для подальшого вивчення дисциплін: «Нормативно-правова та спеціальна підготовка пілотів на міжнародних повітряних лініях»,

«Автоматизовані системи управління повітряним рухом».

Очікувані результати навчання: у результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен

знати:

- основні поняття про міжнародне і національне право;
- правовий статус ІКАО ;
- міжнародні і національні нормативні положення по видачі свідчень авіаційному персоналу ЦА.
- основні положення Повітряного кодексу України;
- правові аспекти наставляння по виробництву польотів у ЦА;
- правила при виконанні польотів;
- систему обслуговування повітряного руху.

вміти:

- виділяти основні права суб'єктів повітряного права і правила діяльності в ЦА;
- правильно застосовувати положення норм національного і міжнародного повітряного права в практичній діяльності;
- грамотно використовувати представлені права й обов'язки;
- складати заявки на політ та план польоту.

Програмні компетентності, які формуються при вивченні навчальної дисципліни:		
Інтегральна компетентність		Здатність розв'язувати спеціалізовані задачі та вирішувати практичні проблеми під час професійної діяльності у галузі транспорту або у процесі навчання, що передбачає застосування теорій та методів вивчення елементів транспортної системи і характеризуються комплексністю та невизначеністю умов.
Загальні компетентності	ЗК 07	Здатність працювати автономно
	ЗК 08	Здатність працювати в команді
	ЗК 09	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу
Спеціальні компетентності (СК)	СК 03	Здатність здійснювати експериментальні дослідження та вимірювання параметрів та характеристик об'єктів авіаційного транспорту, їх агрегатів, систем та елементів
	СК 07	Здатність аналізувати технологічні процеси виробництва й ремонту об'єктів авіаційного транспорту
	СК 08	Здатність організовувати експлуатацію об'єктів авіаційного транспорту, їх систем та елементів, з обґрунтуванням структури управління експлуатацією, технічного обслуговування та ремонту

3. Програма навчальної дисципліни

Тема № 1 «Міжнародне повітряне право»

Історія створення міжнародного ПП. Основи міжнародного ПП. Принципи міжнародного ПП. Чиказька Конвенція міжнародної ЦА. Міжнародна організація ЦА (ІКАО). Європейські організації ЦА. Варшавська та Монреальська правові системи

Тема № 2 «Національне повітряне право»

Повітряний кодекс України. Суверенітет над повітряним простором України.

Сфера діяльності ПК. Державне регулювання діяльності в області авіації та використанні повітряного простору. Забезпечення безпеки авіації. Нормативно-правове регулювання

Державні витрати на авіаційну діяльність. Державні інспектори та особи уповноважені на проведення перевірок. Класифікація та реєстрація ПС. Льотна придатність ПС. Бортова документація. Авіаційний персонал. Заборони та обмеження до власників свідоцтв.

Сертифікація та допуск авіаційного персоналу до авіаційної діяльності. Екіпажі ПС і права членів екіпажу.

Тема № 3 «Підзаконні акти»

Видача свідоцтв авіаційному персоналу. Вимоги до кандидата на отримання свідоцтва пілота-аматора. Вимоги до кандидата на отримання свідоцтва комерційного пілота. Вимоги до кандидата на отримання свідоцтва транспортного пілота. Обов'язки, права і відповідальність членів екіпажу. Класифікація польотів. Метеомінімуми. Забезпечення польотів. Зліт, набір висоти. Політ за маршрутом, підхід, посадка. Польоти на вертольотах.

Польоти в зоні зледеніння та в грозу. Особливі випадки в польоті. Дотримання правил польотів. Бортові вогні. Правила польотів по ПВП. Мінімальні метеоумови для польотів по ПВП. Відповідальність командира ПС при польоті по ПВП. Правила польотів по ППП. Відповідальність командира ПС при польоті по ППП. Правила установки шкали барометричного висотоміра при польоті нижче висоти переходу. Правила установки шкали барометричного висотоміра при польоті вище висоти переходу.

Тема №4 «Управління повітряним рухом»

Визначення та опис. Категорії диспетчерського обслуговування УПР. Термінальний контроль. Зональний центр управління. Позивні сигнали. Технології.

4. Структура навчальної дисципліни

4.1.1. Розподіл часу навчальної дисципліни за темами (денна форма навчання)

Номер та назва навчальної теми	Кількість годин відведених на вивчення навчальної дисципліни						Вид контролю
	Всього	з них:					
		Лекції	Семінарські заняття	Практичні заняття	Лабораторні заняття	Самостійна робота	
Тема 1. Міжнародне повітряне право	22	10	0	4	0	4	Усне опитування
Тема 2. Національне повітряне право	33	16	0	4	0	6	Усне опитування
Тема 3. Підзаконні акти.	33	16	0	4	0	6	К/р на 15 хвил.
Тема 4. Управління повітряним рухом	17	10	0	4	0	6	Усне опитування
Всього за семестр № 7:	90	52	0	16	0	22	екзамен

4.1.3. Структура залікового кредиту та тематика лекційних, семінарських, практичних і лабораторних занять

4.1.3. Питання, що виносяться на самостійне оцінювання

Завдання, що виносяться на самостійну роботу (студента, слухача)		Література:
Тема 1. Міжнародне повітряне право		Рижий В.І. Міжнародне повітряне право. Київ, Юстініан, 2011р.
—	Підготовка до семінарського заняття згідно з планом навчання, розглянути додаткові питання за темою. Визначити і дати характеристику Міжнародні організації ЦА. 1. Міжурядові організації 2. Неурядові організації	
Тема 2. Національне повітряне право		Повітряний кодекс

—	<p>Суверенитет над повітряним простором України. Сфера діяльності ПК.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Що відноситься до повітряного простору України, її межа? 2. Поняття суверенітет 3. Сфера дії ПК <p>Державні витрати на авіаційну діяльність</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Витрати держави на контроль авіаційної діяльності. 2. Джерела фінансування <p>Екіпаж ПС і права членів екіпажу</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Хто є членом екіпажу, командир екіпажу 2. Права командира і членів екіпажу 	<p>України. Закон.МінЮст.ІнЮре, 2011</p>
Тема 3. Підзаконні акти.		<p>Мінтранс. Правила видачі свідоцтв авіаційному персоналу. Наказ №486.Мінтранс,1998 Наказ Мінфраструктури України №478 від 28.10.11.Київ, 2011</p>
—	<p>Вимоги до кандидату на отримання свідоцтва пілота аматора</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Вимоги до віку, здоров'я 2. Вимоги до знань <p>Бортові вогні</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Які бортові вогні повинні бути на ПС 2. Порядок використання бортових вогнів 	
Тема 4. Управління повітряним рухом		
—	<p>Категорії диспетчерського обслуговування УПР.</p> <p>Термінальний контроль.</p> <p>Зональний центр управління.</p> <p>Позивні сигнали</p>	

5. Індивідуальні завдання

5.1.1. Теми рефератів

Не передбачено

5.1.2. Теми курсових робіт

Не передбачено

5.1.3. Теми наукових робіт

Не передбачено

6. Методи навчання

З метою забезпечення кращого засвоєння курсантами поточного матеріалу передбачається під час проведення лекції максимально тісно пов'язувати цей матеріал з реальним життям, наповнювати його конкретним змістом, відображати в ньому приклади з реальних ситуацій.

Для збільшення інтересу курсантів до процесу навчання і підвищення їх уваги передбачається провести дискусії за певними темами. При аналізі найбільш гострих та проблематичних питань планується застосовувати метод “мозкового штурму”.

Окрім того, передбачається проведення проблемної лекції з використанням банку візуального супроводження, коли курсанти мають можливість розглянути ситуаційні вправи.

При проведенні занять за всіма темами передбачено організовувати бесіди по окремих питаннях теми, що розглядається на занятті, порівнювати теоретичний матеріал з реальними подіями, що відбуваються у цивільній авіації у світі та Україні, обговорювати найоптимальніші шляхи виходу із авіаційних подій за різних кліматичних умов, врахування людського фактору.

Під час самостійної роботи курсанти готують реферати, наукові роботи за актуальними темами, також передбачається, що курсанти після виконання їх готувлять доповідь для публічного обговорення в аудиторії та проведення дискусії або для участі у студентських наукових конференціях.

При викладанні дисципліни використовуються наступні методи навчання:

1. словесні: лекції, пояснення, бесіди ,робота з книгою;
2. наочні: спостереження, демонстрації, фільми;
3. практичні: вправи, письмові, практичні роботи

7. Перелік питань та завдань, що виносяться на підсумковий контроль (екзамен)

1. Міжнародна організація ЦА (ІКАО).
2. Цілі і завдання ІКАО.
3. Функції ІКАО
4. Структура ІКАО
5. Додатки до Чиказької конвенції
6. Міжнародні сигнали
7. Європейське агентство з безпеки авіації
8. Суверенітет над повітряним простором України
9. Сфера дії Повітряного кодексу України
10. Державне регулювання діяльності в галузі цивільної авіації
11. Повноваження керівника уповноваженого органу з питань цивільної авіації
12. Забезпечення безпеки авіації
13. Нормативно-правове регулювання
14. Здійснення загальнодержавних витрат на авіаційну діяльність
15. Сертифікація, схвалення суб'єктів авіаційної діяльності
16. Визнання сертифікації суб'єктів та об'єктів авіаційної діяльності
17. Сертифікаційні перевірки та нагляд
18. Державні інспектори та особи, уповноважені на проведення перевірок
19. Класифікація повітряних суден
20. Реєстрація цивільних повітряних суден

21. Виключення повітряного судна з Державного реєстру цивільних повітряних суден України
22. Схвалення типової конструкції виробів авіаційної техніки, їх компонентів та обладнання
23. Льотна придатність екземпляра цивільного повітряного судна
24. Організація польотів
25. Польоти повітряних суден
26. Бортова документація повітряного судна
27. Зв'язок при виконанні польотів
28. Склад авіаційного персоналу
29. Заборони та обмеження до власника свідоцтва
30. Сертифікація і допуск авіаційного персоналу до авіаційної діяльності
31. Підготовка, перепідготовка, підтвердження / відновлення / і підвищення кваліфікації авіаційного персоналу і персоналу з наземного обслуговування
32. Екіпаж повітряного судна
33. Обов'язки і права членів екіпажу повітряного судна
34. Командир повітряного судна
35. Відповідальність і права командира повітряного судна
36. Повітряні судна (ПС)
37. Аеродроми
38. Системи вимірювань
39. Загальні правила
40. Запобігання зіткнення
41. Бортові вогні ВС.
42. Навчальні польоти за приладами
43. Операції на аеродромі і навколо аеродрому
44. Операції на воді
45. План польоту.
46. Сигнали сигнальника
47. Диспетчерське обслуговування повітряного руху
48. Зв'язок
49. Незаконне втручання
50. Перехоплення
51. Правила візуальних польотів (ПВП)
52. Ухвалення рішення на виліт за ПВП:
53. Польоти вертольотів над водною поверхнею
54. Правила польотів за приладами (ППП)
55. Ешелонування
56. Горизонтальне ешелонування
57. Правила витримування і зміни висоти (ешелону)
58. Правила визначення ешелону переходу та найнижчого ешелону польоту
59. Правила установки шкали барометричного висотоміра
60. Технічні вимоги та адміністративні процедури для льотних екіпажів цивільної авіації
61. Видача свідоцтва медична сертифікація пілотів

- 62. Чинні національні свідоцтва пілотів
- 63. Організації з підготовки пілотів (АТО):
- 64. Технічні вимоги та адміністративні процедури для льотних екіпажів цивільної
- 65. Категорії диспетчерського обслуговування УПР
- 66. Зональний центр управління

8. Критерії та засоби оцінювання результатів навчання здобувачів

Контрольні заходи оцінювання результатів навчання включають в себе поточний та підсумковий контроль.

Засобами оцінювання результатів навчання можуть бути екзамени (комплексні екзамени); тести; наскрізні проекти; командні проекти; аналітичні звіти, реферати, есе; розрахункові та розрахунково-графічні роботи; презентації результатів виконаних завдань та досліджень; завдання на лабораторному обладнанні, тренажерах, реальних об'єктах тощо; інші види індивідуальних та групових завдань.

Поточний контроль. До форм поточного контролю належить оцінювання:

- рівня знань під час семінарських, практичних, лабораторних занять;
- якості виконання самостійної роботи.

Поточний контроль здійснюється під час проведення семінарських, практичних та лабораторних занять і має на меті перевірку набутих здобувачем вищої освіти (далі – здобувач) знань, умінь та інших компетентностей з навчальної дисципліни.

У ході поточного контролю проводиться систематичний вимір приросту знань, їх корекція. Результати поточного контролю заносяться викладачем до журналів обліку роботи академічної групи за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»).

Оцінки за самостійну роботу виставляються в журналі обліку роботи академічної групи окремою графою за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»). Результати цієї роботи враховуються під час виставлення підсумкових оцінок.

При розрахунку успішності здобувачів враховуються такі види робіт: навчальні заняття (семінарські, практичні, лабораторні тощо); самостійна робота (виконання домашніх завдань, ведення конспектів першоджерел та робочих зошитів, виконання розрахункових завдань, підготовка рефератів, наукових робіт, публікацій, розроблення спеціальних технічних пристроїв і приладів, моделей, комп'ютерних програм, виступи на наукових конференціях, семінарах та інше); контрольні роботи (виконання тестів, контрольних робіт у формі, передбаченій робочою програмою навчальної дисципліни). Вони оцінюються за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»).

Здобувач, який отримав оцінку «незадовільно» за навчальні заняття або самостійну роботу, зобов'язаний перескласти її.

Загальна кількість балів (оцінка), отримана здобувачем за семестр перед

підсумковим контролем, розраховується як середньоарифметичне значення з оцінок за навчальні заняття та самостійну роботу, та для переводу до 100-бальної системи помножується на коефіцієнт **10**.

$$\text{Загальна кількість балів (перед підсумковим контролем)} = \left(\frac{\text{Результат навчальних занять за семестр} + \text{Результат самостійної роботи за семестр}}{2} \right) * 10$$

Підсумковий контроль. Підсумковий контроль проводиться з метою оцінки результатів навчання на певному ступені вищої освіти або на окремих його завершених етапах.

Для обліку результатів підсумкового контролю використовується поточно-накопичувальна інформація, яка реєструється в журналах обліку роботи академічної групи. Результати підсумкового контролю з дисциплін відображаються у відомостях обліку успішності, навчальних картках здобувачів, залікових книжках. **Присутність здобувачів на проведенні підсумкового контролю (заліку, екзамену) обов'язкова.** Якщо здобувач вищої освіти не з'явився на підсумковий контроль (залік, екзамен), то науково-педагогічний працівник ставить у відомість обліку успішності відмітку «не з'явився».

Підсумковий контроль (екзамен, залік) оцінюється за національною шкалою. Для переводу результатів, набраних на підсумковому контролі, з національної системи оцінювання в 100-бальну вводиться коефіцієнт **10**, таким чином максимальна кількість балів на підсумковому контролі (екзамені, заліку), які використовуються при розрахунку успішності здобувачів, становить **50**.

Підсумкові бали з навчальної дисципліни визначаються як сума балів, отриманих здобувачем протягом семестру, та балів, набраних на підсумковому контролі (екзамені, заліку).

$$\text{Підсумкові бали навчальної дисципліни} = \text{Загальна кількість балів (перед підсумковим контролем)} + \text{Кількість балів за підсумковим контролем}$$

Здобувач вищої освіти, який під час складання підсумкового контролю (екзамен, залік) отримав незадовільну оцінку, складає його повторно. Повторне складання підсумкового екзамену чи заліку допускається не більше двох разів з кожної навчальної дисципліни: один раз – викладачеві, а другий – комісії, до складу якої входить керівник відповідної кафедри та 2-3 науково-педагогічних працівники.

Якщо дисципліна вивчається протягом двох і більше семестрів з семестровим контролем у формі екзамену чи заліку, то результат вивчення дисципліни в поточному семестрі визначається як середньоарифметичне значення балів, набраних у поточному та попередньому семестрах.

$$\text{Підсумкові бали навчальної дисципліни} = \frac{\text{Підсумкові бали за поточний семестр} + \text{Підсумкові бали за попередній семестр}}{2}$$

У цьому розділі також повинні бути розроблені чіткі критерії оцінювання здобувачів вищої освіти під час поточного контролю (*робота на семінарських, практичних, лабораторних та інших аудиторних заняттях, самостійна робота, виконання індивідуальних творчих завдань*) та підсумкового контролю. Кафедра визначає вимоги до здобувачів стосовно засвоєння змісту навчальної дисципліни, а саме: кількість оцінок, яку він повинен отримати під час аудиторної роботи, самостійної роботи. Наприклад:

Робота під час навчальних занять	Самостійна робота	Підсумковий контроль
Отримати не менше 4 позитивних оцінок	Підготувати реферат, підготувати конспект за темою самостійної роботи, виконати практичне завдання тощо	Отримати за підсумковий контроль не менше 30 балів

9. Шкала оцінювання: національна та ECTS

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
90 – 100	Відмінно (“зараховано”)	A	„Відмінно” – теоретичний зміст курсу освоєний цілком , необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом сформовані, всі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання, виконані в повному обсязі, відмінна робота без помилок або з однією незначною помилкою.
82 – 89	Добре (“зараховано”)	B	„Дуже добре” – теоретичний зміст курсу освоєний цілком , необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, всі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання, виконані , якість виконання більшості з них оцінено числом балів, близьким до максимального , робота з двома-трьома незначними помилками.
75 – 81		C	„Добре” – теоретичний зміст курсу освоєний цілком , практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, всі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання, виконані , якість виконання жодного з них не оцінено мінімальним числом балів, деякі види завдань виконані з помилками , робота з декількома незначними помилками або з однією–двома значними помилками.
68 – 74	Задовільно (“зараховано”)	D	„Задовільно” – теоретичний зміст курсу освоєний неповністю , але прогалини не носять істотного характеру, необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, більшість передбачених програмою навчання навчальних завдань виконано , деякі з виконаних завдань містять помилки , робота з трьома значними помилками.

60–67		E	„Достатньо” – теоретичний зміст курсу освоєний частково , деякі практичні навички роботи не сформовані , частина передбачених програмою навчання навчальних завдань не виконана , або якість виконання деяких з них оцінено числом балів, близьким до мінімального , робота, що задовольняє мінімуму критеріїв оцінки.
35–59	Незадовільно („не зараховано”)	FX	„Умовно незадовільно” – теоретичний зміст курсу освоєний частково , необхідні практичні навички роботи не сформовані , більшість передбачених програм навчання, навчальних завдань не виконано , або якість їхнього виконання оцінено числом балів, близьким до мінімального ; при додатковій самостійній роботі над матеріалом курсу можливе підвищення якості виконання навчальних завдань (з можливістю повторного складання), робота, що потребує доробки
1–34		F	„Безумовно незадовільно” – теоретичний зміст курсу не освоєно , необхідні практичні навички роботи не сформовані , всі виконані навчальні завдання містять грубі помилки , додаткова самостійна робота над матеріалом курсу не приведе до значимого підвищення якості виконання навчальних завдань, робота, що потребує повної переробки

10. Інформаційне та методичне забезпечення навчальної дисципліни

Основна література

1. Рижий В.І. Міжнародне повітряне право. Київ Юстініан, 2011
2. Мінюст. Повітряний кодекс України. Закон.ІнЮре.,2011
3. Мінтранс. Наказ № 293 від 16.04.03.,2003
4. Наказ Мінінфраструктури України № 478 від 28.10.2011.Київ, 2011
5. ІКАО. Конвенція про міжнародну цивільну авіацію. РІО МЦА, 1989

Додаткова література

1. Кабінет міністрів. Положення про використання повітряного простору України. Постанова Кабінету міністрів № 954 від 06.12.2017
2. Мінтранс. Правила видачі свідоцтв авіаційному персоналу в Україні. Наказ № 486 Мінтранс, 1998
3. Керівництво по регулюванню міжнародного повітряного транспорту. Doc 9626. ІКАО, 2004
4. Організація повітряного руху. Doc 4444. ІКАО, 2016
5. Батарчук І.І., Якимчук М.Ю. Актуальні проблеми правового регулювання повітряного простору (кордону) в міжнародному праві. – Наукові праці НУ ОЮА, 2021
6. ДАСУ. Мінімальні вимоги до отримання свідоцтва пілота
7. Авіаційні правила України. Технічні вимоги та адміністративні процедури щодо льотних екіпажів цивільної авіації. Наказ ДАСУ № 565 від 20.07.2017